

Cele 4 regate din Daniel 2 și 7

Robert J. M. Gurney

[p.39]

Viziunile lui Daniel și istoria lumii

Principala mea teză cu privire la profețiile lui Daniel¹ e că Daniel avea în primul rând în vedere prima venire a lui Hristos. El a prezis atât contextul istoric (în capitolele 2, 7, 8, 11 și 12) cât și timpul (în capitolul 9) primei veniri.

Cele "4 regate" din Daniel 2 și 7 trebuie, cred, să fie identificate cu Babilon, Media, Persia și Grecia. Imperiul grecesc e descris în detaliu pentru că era imediat anterior regatului cerului. Hristos S-a născut în anul 6 î.e.n., foarte curând după distrugerea finală a imperiului grec în anul 27 î.e.n., când Egiptul a fost transformat în provincie romană. Distrugerea imperiului grec a fost primul pas în procesul stabilirii regatului cerului și a început în timpul lui Antioh Epifanes. De fapt semnul special că Dumnezeu a început să distrugă al patrulea regat – începând astfel procesul stabilirii regatului cerului – a fost probabil chiar moartea lui Antioh Epifanes.

După cum am arătat într-un articol precedent², Daniel 11:2 descrie primii patru regi puternici ai Persiei, de la Cyrus la Xerxes, corespunzători celor 4 capete ale celei de-a treia fiare din capitolul 7, iar 11:3-39

[p.40]

o descriere detaliată a imperiului grec de la Alexandru la Antioh Epifanes, corespunzând cu cel de-al patrulea regat mai important. Am sugerat că versetele 40-43 sunt o descriere a distrugerii imperiului grec de către Roma, corespunzătoare distrugerii trupului celei de-a patra fiare în Daniel 7:11,26. Pentru a fi mai exacti, aceste versete descriu anexarea Siriei de către Scaurus și Pompei. Am mai sugerat de asemenea că versetele 44 și 45 descriu campania eșuată din anul 45 î.e.n. a lui Crasus împotriva parților.

În versetele anterioare "regele din nord" a fost era întotdeauna un rege grec al Siriei. Cuvintele "la sfârșitul vremii" (versetul 40) indică, totuși, faptul că identitatea regelui din nord s-a schimbat. Daniel a arătat deja că la sfârșitul vremii Grecii va fi distrusă, ca urmare a morții lui Antioh Epifanes, și că acest lucru va precede venirea regatului cerului. Din moment ce această secțiune urmează după o descriere a lui Antioh Epifanes, precede o descriere a regatului cerului și e introdusă de cuvintele "la sfârșitul vremii", ar trebui să ne așteptăm să fie vorba despre distrugerea Greciei. Dacă acceptăm că acest lucru este descris aici, e rezonabil să acceptăm că distrugătorul "rege din nord" de aici e un nou personaj non-grec. Având în vedere că descrierea nu se aplică niciunui rege grec al Siriei, dar se plică perfect națiunii care a distrus imperiul grec, s-ar putea spune că e mai mult decât rezonabil. Traducerea corectă de-a lungul capitolului ar trebui să fie *un* rege din nord, nu *regele* nordului. Fraza indică doar un rege de la nordul lui Israel. Perioada istorică dintre versetele 39 și 40 este irelevantă și prin urmare nu este descrisă (comp. golul în timp între Xerxes și Alexandru, 11:2,3).

¹ Am dezvoltat acest lucru într-o carte despre profețiile lui Daniel pe care sper să o public în viitorul apropiat.

² "O notă asupra lui Daniel" în *TSF Bulletin* 47 (1967), pp. 10-12.

Ultimele două versete ale capitolului 11, care descriu campania eșuată a lui Crasus împotriva părților, sunt relevante pentru cel puțin două motive: a) dovedesc că al patrulea regat *nu* era Imperiul Roman și b) arată cum s-a împlinit Daniel 7:12.

a) *Dovedesc că al patrulea regat nu era Imperiul Roman.* În primul rând, atrag atenția asupra faptului că armatele romane nu erau invincibile. În acest caz Roma a fost greu înfrântă când încă era tânără iar imperiul ei încă se extindea. În al doilea rând, atrag atenția asupra faptului că Romanii în nici un caz nu au călcat pe "tot pământul". Parții stăpâneau o foarte mare parte din fostele imperii babilonian, med, persan și grec, iar în contextul cărții lui Daniel "tot pământul" trebuie cu siguranță să includă aria acoperită de aceste imperii. Imperiul Roman era în esență un imperiu al Vestului, iar Palestina se găsea chiar la granița sa orientală. Tot pământul de la est de Palestina (inclusiv Babilonia, Media și Persia) erau în afara Imperiului Roman. Traian a avut oarecare succes împotriva părților cu mulți ani după timpul lui Hristos (și după stabilirea regatului cerului) și a încorporat o parte din imperiul lor în Imperiul Roman, dar succesorul său Hadrian a abandonat imediat aceste cuceriri. O mare parte din imperiul med și cam jumătate din imperiul persan și cel grec nu au făcut niciodată parte din Imperiul Roman. Media și Persia nu au fost vreodată încorporate imperiului.

b) *Explică cum s-a împlinit Daniel 7:12.* Datorită eșecului Romei împotriva Parției, Babilonia, Media și Persia au rămas toate în afara Imperiului Roman. Stăpânirile le-au fost luate, dar au rămas independente de Roma.

Autorii radicali identifică întotdeauna cele patru regate cu Babilonul, Media, Persia și Grecia, în timp ce autorii conservatori le identifică de obicei cu Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma. Unul din motivele pe care autorii radicali îl dau pentru credința lor într-o dată a scrierii în secolul II î.e.n. e faptul că imperiul grec e descris foarte exact și în mai mare detaliu decât imperiile precedente. Ei sunt de părere că primele trei regate ale lui Daniel ar trebui să reprezinte Babilonul, Media și Persia, dar această descriere a lor nu este exactă. Eu sunt de părere că atât radicalii cât și conservatorii au trecut pe lângă adevăr. Cele patru regate ale lui Daniel sunt o descriere *acurată*, fidelă istoriei a imperiilor babilonian, med, persan și grec. Autorii conservatori pretind că o obiecție majoră la această interpretare se găsește în afirmația că regatul ceresc va fi stabilit "în zilele acelor regi" (Dan 2:44), în timp ce Hristos S-a născut *după* distrugerea imperiului grec. Totuși, eu sugerez că al patrulea regat a fost distrus de *Hristosul pre-încarnat*, iar această distrugere făcea parte din procesul stabilirii regatului cerului. Un verset cheie în sprijinul acestei interpretări este Daniel 8: 25 (comp. Dan 2:34; Apoc 17:14; 19:16).

Această interpretare face dreptate amândouă viziunilor. Viziunea chipului indică faptul că stabilirea regatului cerului *a început* cu distrugerea celui de-al patrulea regat – piatra a lovit picioarele de fier și lut *înainte* să devină un munte și să umple tot pământul. Viziunea celor patru fiare indică faptul că cel de-al patrulea regat a fost distrus *înainte* ca "cel ca un fiu al omului" să primească regatul cerului. Multe pasaje din Noul Testament arată că aceste viziuni (cea a pietrei ce devine un munte și cea despre cel ca un fiu al omului care primește

[p. 41]

regatul) și-au găsit împlinirea primară în timpul *primei veniri* (Mat 16:28; 26:64; 28:18; Lc 22:69; Fapte 7:56; Rom 8:16,17; 1Cor 15:24-28; Efes 1:20-22; 2:6; Evr 1:3; 1Ptr 3:22; Apoc 1:5,6; 3:21; 5:9-13 RV; 12:5).

Această interpretare face de asemenea dreptate și faptului că al patrulea regat este o descriere atât de acurată și detaliată a imperiului grec, încât autorii radicali cred că autorul a trăit în timpul acelui imperiu după ce evenimentele au avut loc. Justifică de asemenea viziunile din capitolele 8, 11 și 12, unde sunt descrise imperiul persan și cel grec lângă Antioh Epifanes, descrierea fiind într-adevăr foarte apropiată de cele ale celui de-al treilea și al patrulea regat și "micului corn" din capitolele 2 și 7. În capitolele 8, 11 și 12 Persia și Roma sunt doar menționate scurt, în timp ce Grecia și Antiohus Epifanes au parte de o descriere foarte detaliată. Tot așa, al patrulea regat și al său "mic corn" sunt descrise în mai mare detaliu decât celelalte regate iar Daniel are un interes special față de ele (7:19:20).

Această interpretare cade de acord și cu felul în care e subliniată originea medă lui "Darius Medul" (5:31; 9:1; 11:1) și cu modul în care el este reprezentat ca urmașul regilor Babilonului (*nu* spun că regatul lui Darius *a fost* regatul med – sugerez doar că cartea lui Daniel îl folosește pe Darius pentru a transmite ideea că Media a fost a doua din cele patru puteri ale lumii).

Interpretarea aceasta de asemenea oferă greutate afirmației repetate de două ori că viziunea din capitolul 8 privește "sfârșitul vremii" (8:17,19; comp. 11:35,40 și 12:1-4), ca și pasajelor din Noul Testament care spun că "sfârșitul vremii" și "ultimele zile" au început în timpul *primei veniri* (Lc 18:31; 21:22; Fapte 2:15-17; 3:24; Evr 1:1,2; 9:26; 1Ptr 1:20).

Cam atât cu teza principală. În paragrafele următoare³, voi căuta să arăt că primele trei regate ale lui Daniel sunt descrieri acurate și fidele istoriei ale Babilonului, Mediei și Persiei. Nu mă voi ocupa în detaliu de cel de-al patrulea regat, deoarece felul în care corespunde imperiului grec e deja foarte cunoscut și a fost prezentat de mulți autori.

Chipul (Dan 2)

Chipul are un cap de aur pe care Daniel îl interpretează astfel: "Tu, o, rege, ești regele regilor, căruia Dumnezeuul cerului i-a dat o împărăție puternică și tare și cinstită și în mâinile căruia a dat, oriunde locuiesc, pe fiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului, pe tine te-a făcut domn peste toate – tu ești capul de aur". Astfel ni se spune că capul de aur îl reprezintă pe Nabucodonosor, regele Babilonului. Sub Nabucodonosor, Babilonul a urcat la un statut de mare putere, bogăție și măreție.

Pieptul și mâinile acestui chip sunt de argint, iar Daniel interpretează precum urmează: "După tine se va ridica un al regat mai mic decât al tău". După mine, Daniel descrie aici Imperiul Med. Acest imperiu a fost contemporan cu cel babilonian, dar după moartea lui Nabucodonosor în 562 î.e.n. *a devenit mai puternic decât celălalt*, deoarece puterea și bogăția Babilonului a scăzut imediat. Babilonul a rămas o putere, dar balanța a înclinat în favoarea mezilor. Să ne amintim că capul de aur simbolizează pe Nabucodonosor, iar Daniel spune: "După tine (Nabucodonosor) se va ridica un alt regat mai mic decât al tău". După moartea lui Nabucodonosor, Media a fost principala putere pentru cel puțin 12 ani până a fost unită cu Persia în 550 î.e.n. sub domnia lui Cyrus. Totuși, imperiul med nu a avut gloria și măreția Babilonului lui Nabucodonosor – era *inferior*.

Se obiectează deseori că imperiul med de fapt nu a urmat după cel babilonian – a fost contemporan cu el. Cu toate acestea, se poate răspunde că ordinea regatelor lui Daniel este

³ Multe sunt luate, într-o formă ușor modificată, din cartea mea.

ordinea ajungerii la apogeul puterii și importanței lor. Daniel nu spune că fiecare regat există doar de la distrugerea regatului precedent până la vremea propriei distrugerii. Ordinea regatelor *nu* e doar ordinea existenței lor – e ordinea ocupării scaunului puterii supreme: cu alte cuvinte, ordinea în care au deținut titlul de “națiune de vârf”! Acest lucru e confirmat în viziunea celor patru fiare, pentru că aflăm că după ce al patrulea regat a fost distrus, primele trei regate continuă să existe pentru un timp *împreună*, deși stăpânirea le-a fost luată. Acest lucru arată clar că sunt într-o oarecare măsură contemporane.

Afirmația că nu a fost niciun imperiu med între cel babilonian și cel persan se pare că se bazează pe o prejudecată. Prejudecata este ideea că Persia a urmat Babilonului ca putere dominantă când a înfrânt Babilonul în 539 î.e.n. În realitate Persia a devenit puterea dominantă a lumii cu câțiva ani înainte de căderea Babilonului. Cyrus a construit un imperiu foarte larg și puternic care l-a întrecut pe cel babilonian cu câțiva ani

[p. 42]

înainte de a-l cuceri pe acesta din urmă. Dacă se admite, și așa trebuie să fie, că Persia a devenit puterea mondială universală înainte de căderea propriu-zisă a Babilonului, se poate admite și că Media ar fi putut fi puterea dominantă înaintea Persiei.

Babilonul și Media erau marii dușmani pentru deținerea puterii mondiale, iar după moartea lui Nabucodonosor, părea inevitabil că Media avea să înfrângă Babilonul. Aceasta a fost starea lucrurilor pentru câțiva ani nu foarte ușori. Dar brusc lucrurile au luat o întorsătură neașteptată. Regele Mediei a fost detronat de unul din proprii lui vasali, strălucitorul rege persan, Cyrus. Cyrus a unit mezii și perșii ca aliați sub stăpânirea lui; dar din acest moment Persia era în urcare. Pentru câțiva ani cele două popoare au ținut hăturile puterii împreună, dar persanii erau în avantaj față de mezi și și-au mărit puterea până au dominat complet.

Daniel continuă interpretarea cum urmează: “...și un al treilea regat care este arama și care va avea stăpânire pe tot pământul”. Cel de-al treilea regat e simbolizat de pântecul și coapsele de aramă ale chipului și “va avea stăpânire pe tot pământul”. Caracteristica acestui al treilea regat este suprafața întinsă peste care stăpânește. Aceasta este descrierea perfectă pentru imperiul persan, deoarece cel mai izbitor aspect al acestui imperiu a fost imensa suprafață pe care o acoperea – era de departe cel mai vast imperiu pe care îl văzuse lumea. Ulteriorul imperiu grec era de fapt un pic mai mic decât imperiul persan. În toate regiunile, exceptând Grecia și dincolo de râul Indus, imperiul grec al lui Alexandru fie nu a atins fie nu a trecut dincolo de granițele imperiului Persan.

Cyrus însuși a creat cel mai vast imperiu pe care lumea îl văzuse până la acea vreme, dar urmașii săi au continuat să împingă granițele înainte până când imperiul persan a devenit cu adevărat uimitor în mărime. Într-o serie de campanii strălucitoare Cyrus a anexat întregul imperiu med, vastul și puternicul imperiu al Lidiei din Asia Mică, mult teritoriu în Orient, iar apoi imperiul babilonian. Succesorii săi au adăugat Egiptul, o bucată din Europa și mai mult teritoriu în Orient.

De remarcat de asemenea modul în care Daniel grupează al doilea și al treilea regat. Peste al doilea regat se trece repede cu o remarcă scurtă și minimalizatoare, indicând probabil că gradul său de putere supremă e prin comparație nesemnificativ și de scurtă durată, fiind de asemenea inferior în bogăție și măreție. E grupat cu, și urmat îndeaproape și umbrit de cel de-al treilea regat. Întreaga descriere sugerează puternic situația medo-persană, pentru că relativ

insignifiantul imperiu med a fost absorbit și eclipsat de enormul imperiu persan doar la scurtă vreme după ce el însuși (imperiul med) a întrecut Babilonul. Descrierea celui de-al doilea și al treilea regat se potrivește imperiilor med și persan mult mai bine decât se potrivește imensului, bogatului longevivului imperiu persan și mai degrabă micului imperiu grec.

Cele 4 fiare (Dan 7)

Daniel povestește "Ce dintâi era asemenea unui leu și avea aripi de vultur; și m-am uitat până ce aripile i-au fost smulse, iar ea s-a ridicat de la pământ și a stătut pe picioare de om; și un cuget de om i s-a dat".

Leul înaripat este familiar în arta babiloniană. Vulturul era un simbol al agilității, iar leul unul al puterii și nobilității (2Rg 1:23). Vulturul era regele păsărilor, iar leul regele fiarelor. Corespund capului făcut din aur, metal ce era privit ca cel mai nobil și mai valoros dintre toate metalele. Este aproape de comun acord că această fiară reprezintă Babilonul și că schimbarea ce cade asupra ei simbolizează probabil nebunia și revenirea ulterioară a lui Nabucodonosor (Dan 4). A se remarca că este indicat în mod vădit Babilonul *în timpul lui Nabucodonosor*. Biblia descrie în mod repetat pe Nabucodonosor și pe caldeii timpului său ca fiind atât ca un vultur (Deut 28:49-53; comp. 4Rg 25:1-11; Ier 49:19,22; Plâng 4:19; Ez 17:1-5,11-14; Avac 1:6-8) și ca un leu (Is 5: 25-30; Ier 4:6,7,13, comp. 25:9,38; 49:19,22; 50:17,44). Aceste fiare erau folosite pentru a transmite o imagine a lui Nabucodonosor venind de departe împotriva evreilor și a vecinilor lor și ducându-i prizonieri în Babilon. Cartea lui Daniel întotdeauna asociază gloria și măreția Babilonului cu *Nabucodonosor* (Dan 2:37,38; 4:22,30,36; 5:18,19).

E un fapt istoric că Nabucodonosor e în mare parte responsabil pentru gloria imperiului neobabilonian. A urcat pe tron când a murit tatăl său în 605 î.e.n., curând după distrugerea definitivă a Asiriei – un eveniment la a cărui împlinire Nabucodonosor a ajutat. În timpul lungii sale domnii de 43 de ani Babilonul a fost practic invincibil. Mai mult, a cheltuit bogății imense și resurse arhitecturale cu capitala sa, făcând-o celebră în lume pentru măreția și puterea ei. Nabucodonosor a fost atât un mare soldat cât și un mare constructor. Cu toate acestea, după moartea lui au urmat în succesiune rapidă câțiva regi slabi și puterea Babilonului a decăzut. Mai era încă o mare putere, dar în timp ce înainte avea un avantaj asupra

[p.43]

marii ei rivale, Media, situația era acum răsturnată. Daniel continuă "Și iată, a doua fiară era asemenea unui urs; ședea pe-o rână, iar în gura ei, între dinți, erau trei coaste; și i se zicea <<Scoală-te și mănâncă multă carne>>". Deși ursul nu este atât de iute ca leul, era la fel de temut, datorită mării sale forțe și imprevizibilității acțiunilor sale. Leul și ursul sunt menționați împreună de câteva ori în Scriptură (1Rg 17:34; Prov 28:15; Plâng 3:10; Am 5:19) și amândouă erau în mod clar obiecte ale fricii și respectului. În mod similar puterile rivale ale Babilonului și Mediei erau temute și respectate de națiuni. Ursul este o creatură ce se mișcă încet și neîndemânică; prin urmare acest simbol se aplică mai bine imperiului med decât celui persan. Cariera lui Cyrus persanul a fost caracterizată de o succesiune de victorii reperi și strălucitoare, simbolizată mai bine de fiara următoare, care este leopardul.

Ni se spune că ursul "ședea pe o rână" și sugerez explicația următoare. *Perioada de putere a Mediei a fost împărțită în două etape foarte diferite*. În timpul primei perioade a fost capul

unui mare imperiu – acest lucru e reprezentat de partea ursului care stă în sus. În timpul celei de-a doua perioade a fost oarecum inferioară Persiei – Daniel are grijă să sublinieze (capitolele 5, 6 și 8) că mezii și persanii au *guvernat împreună ca aliați* pentru un număr de ani în urma victoriei lui Cyrus asupra regelui med în 550 î.e.n. aceasta perioadă a puterii Mediei e reprezentată de partea de jos a ursului. În timpul parteneriatului cu Persia *stăpânea încă popoarele*, dar într-o măsură mai umilă ca înainte. Alianța ei cu Persia a constituit cel mai mare puternic imperiu al lumii; dar în ciuda naturii înflăcărâte a stăpânirii în continuare a popoarelor, nu era atât de înflăcărâtă cum era înainte de ridicarea Persiei.

Ni se spune că trei coaste se aflau în gura ursului între dinți și că i se poruncea “Scoală-te și mănâncă multă carne”. E de comun acord că cele trei coaste trebuie să reprezinte trei națiuni cucerite de urs și că i se poruncește să se ridice și să facă noi cuceriri. Identitatea celor trei națiuni, totuși, e îndoielnică. Biblia însăși, ca în multe alte cazuri, oferă răspunsul. În găsim în Ieremia 51:27-29. În acest pasaj Dumnezeu stârnește patru popoare împotriva Babilonului. Aceasta ne amintește că și ursul cu trei coaste a fost stârnit – și probabil împotriva Babilonului. Trei din aceste națiuni au fost micile regate Ararat, Mini și Așchenaz. Toate se găsesc la nordul Babilonului și toate *faceau parte din imperiul med*. A patra națiune era chiar imperiul med. Ursul cu cele trei coaste între dinți e o imagine perfectă a imperiului med și a celor trei mici regate supuse, Ararat, Mini și Așchenaz. De remarcat că *Media* e principala națiune stârnită împotriva Babilonului. În versetul 11 al aceluiași capitol citim “Domnul stârnit-a duhul regelui Mezilor, că-mpotriva Babilonului Îi este mânia, să-l nimicească”. În Isaia 13:17 citim “Iată, Eu îi voi stârni împotriva voastră (a babilonienilor) pe mezi”. Vedem prin urmare că profeții au vestit în mod repetat că Dumnezeu ca stârni pe mezi împotriva Babilonului. Acesta este înțelesul poruncii de a se ridica și de a mânca multă carne. În Isaia 21:2 Elamului și Mediei le este poruncit să împresoare Babilonul, iar în versetul 9 este proclamată căderea Babilonului. Până ca Media să atace cu adevărat Babilonul, devenise partenerul inferior al Elamului ocupat de perși, țara de origine a lui Cyrus. (Elamul nu e menționat în Ier 51:27, pentru că deși era vasal Mediei, formase o alianță cu Babilonul în timpul perioadei supremației Mediei).

Așadar imaginea generală pe care o avem este că Media a devenit mai puternică decât Babilonul la moartea lui Nabucodonosor și a plănuț să îl cucerească, fiind stârnită în acest sens de Dumnezeu. Dar înainte ca Media să-și ducă planurile la îndeplinire, a fost ajunsă și întrecută de Persia.

Daniel continuă “După aceasta, m-am uitat, și iată, o a treia fiară sălbatică, asemenea unui leopard; și avea pe ea patru aripi ca de pasăre; și fiara avea patru capete; și putere i s-a dat”. Rapidul și agilul leopard contrastează cu strălucire cu ursul încet, grosolan. De asemenea manieră era contrastul între greoiul imperiu med și armatele strălucitoare, rapide ale persanului Cyrus. Regii care au urmat imediat după Cyrus nu au fost la fel de strălucitori ca el, dar cu siguranță s-au mișcat mult mai repede și mai însuflețiți decât mezii.

Principala caracteristică a acestui al treilea regat este, ca și cea a regatului “de aramă”, autoritatea sau puterea întinsă, care a fost trăsătura de căpătâi a Persiei. Acest lucru e arătat de cele patru aripi ce simbolizează cele patru vânturi, una pentru fiecare din cele “patru colțuri ale pământului” (Ps 103:3; Zah 2:6). Pe un cilindru de lut, Cyrus s-a descris el însuși ca “rege al celor patru colțuri ale pământului”. Pe altul spune “Sin, lumina cerului... a dat în mâinile mele cele patru colțuri ale pământului”.

Fiara avea patru capete. Un cap sugerează în mod normal un rege sau o autoritate similară. În capitolul 11 din Daniel ni se spune în mod special despre *patru regi ai Persiei*. Primul e Cyrus și al patrulea e Xerxes. Această interpretare a

[p.44]

înțelesului celor patru capete se potrivește în cel mai înalt grad, deoarece principala perioadă de expansiune și agresiune a Persiei acoperă doar domniile acestor primi patru regi – Cyrus, Cambises, Darius și Xerxes (Pseudo-Smerdis fiind doar un impostor care nu a trăit mult). Acești patru regi au creat împreună imperiul persan în toată întinderea și bogăția lui; și doar după domnia lui Xerxes a început declinul imperiului. Micile cuceriri ale lui Xerxes în Grecia au fost pierdute în câteva luni, dar imperiul a atins vârful puterii, bogăției și întinderii în timpul domniei sale. Fiecare din acești patru regi a avut un rol de jucat în crearea acestui imperiu enorm. Nu a fost opera unui singur om, iar fiara cu patru capete este imaginea perfectă pentru acest lucru.

A se observa că cele patru capete nu au nimic de-a face cu cele patru coarne ale Greciei (8:8). Cele patru capete ale fiarei apar ca o trăsătură a mării puteri a fiarei, în timp ce cele patru coarne ale Greciei sunt legate de o pierdere a puterii (cf. 11:4). În 11:2-4 numărul 4 e pomenit de două ori – o dată în legătură cu Persia și o dată cu Grecia. Referirea la Persia vorbește de o fază inițială de bogății și putere, în timp ce referirea la Grecia vorbește de o a doua fază a împărțirii și pierderii de teritoriu și putere. Dacă cel de-al treilea regat este imperiul persan, urmează și că coarnele inegale ale berbecului persan (8:3-4,20) nu semnifică același lucru ca părțile inegale ale ursului (7:5). Există totuși o legătură, din moment ce în ambele cazuri inegalitatea are ceva de-a face cu alianța dintre mezi și persani.

Putem vedea prin urmare că orice asemănare ar putea avea a treia fiară cu oricare alt imperiu, se potrivește în toate privințele imperiului persan. Să subliniem din nou că singurul lucru spus despre stăpânirea fiarei este că avea putere – ceea ce corespunde cu afirmația că regatul de aramă "va avea stăpânire peste tot pământul". Acesta a fost de departe cel mai izbitor aspect al imperiului persan. Era de câteva ori mai mare decât orice imperiu anterior. Imperiul grec, pe de altă parte, nu era mai mare decât cel persan, probabil era de fapt mai mic. Mai mult, persanii și-au păstrat vastul imperiu pentru mai mult de 200 de ani, în timp ce imperiul grec a fost fărâmițat și redus ca mărime după doar 9 ani de la fondare lui. Să remarcăm, totuși, că atât despre al treilea cât și despre al patrulea regat se spune că domnesc sau calcă peste "tot pământul" (2:39; 7:23) și ni se lasă impresia că al patrulea regat le zdrobește pe primele trei (2:40; 7:7,23). Am remarcat deja că Roma a fost înfrântă de parți și că Babilonia, Media și Persia au rămas toate în afara imperiului roman. Grecia, pe de altă parte, a zdrobit repede și a luat în posesie întregul imperiu persan (în afară de câteva regiuni de graniță), inclusiv Babilonia, Media și Persia. Astfel, al treilea și al patrulea regat au stăpânit amândouă peste "tot pământul" și cu privire la acest lucru observăm că Grecia a stăpânit peste aproape aceeași vastă suprafață (atât în mărime, cât și în locație) ca și Persia. De remarcat de asemenea că al treilea regat stăpânește peste tot pământul, dar al patrulea regat îl *devorează* și îl zdrobește și îl face bucăți. Persanii și-au condus marele imperiu pentru peste 200 de ani. Alexandru l-a distrus rapid și complet, dar a murit la scurt timp după aceea, înainte să apuce să-l organizeze într-un sistem coerent ca cel al persanilor. Succesorii săi nu au reușit să îl păstreze și a fost împărțit în mai multe regate separate și redus ca mărime. Acest lucru e prezentat cu însuflețire în cel de-al patrulea regat al lui Daniel, dar nu mă ocup în detaliu de acest regat aici.

Voi rezuma foarte scurt, totuși, modurile în care Grecia a împlinit vedeniile despre al patrulea regat, iar Roma nu a reușit – lăsând la o parte ideea că imperiul Roman (în etapa sa de “picioare de fier și lut”) există încă sau va fi reînviat la sfârșitul epocii prezente. 1) Armatele grecești ale lui Alexandru erau invincibile, în timp ce armatele romane nu erau (2:40; 7:7,19). 2) Imperiul grec a fost împărțit foarte clar într-o perioadă inițială de putere invincibilă și o a doua perioadă de divizare și slăbiciune, în timp ce Roma nu a fost (2:41,42). 3) Daniel 2:43 a fost împlinit foarte exact de încercarea grecească de a unii Orientul și Occidentul prin amestecare și căsătorii mixte, în timp ce Roma nu a oferit o asemenea împlinire. 4) Poporul occidental al grecilor era foarte “diferit” de națiunile orientale ale Babilonului, Mediei și Persiei, în timp ce Roma era în multe privințe similară Greciei (7 :23). 5) În contextul cărții lui Daniel, se poate spune că Grecia “a mâncat tot pământul” și că a distrus primele trei regate, în timp ce acest lucru nu se poate spune despre Roma (2:40; 7:23). 6) Coarnele celei de-a patra bestii și-au găsit o împlinire precisă în regii părții siriene a imperiului grec, de la Seleucos Nicator până la Antioh Epifanes (din care aproape toți sunt descriși în capitolul 11), în timp ce Roma nu a oferit o asemenea împlinire. 7) Imperiul grec a fost distrus înainte ca Iisus să fie slăvit, în timp ce Roma nu a fost distrusă (2:34,35; 7:11,13,14; cf. versetele citate mai devreme care arată că piatra a devenit un munte și că cel ca un fiu al omului a primit împărăția la vremea primei veniri. De remarcat că Imperiul Roman a atins întinderea cea mai mare și a fost la

[p.45]

zenitul puterii sale în timpul domniei lui Traian, cu mulți ani *după* vremea lui Hristos. În timpul acesta creștinismul se extinse în cele mai multe părți ale imperiului și mult dincolo.)

Aceste concluzii sunt întărite când luăm în considerare capitolele 8, 11 și 12 și alte chestiuni. Cred, totuși, că destule s-au scris aici pentru a dovedi că identificare celor patru regate ale lui Daniel cu Babilonul, Media, Persia și Grecia e într-adevăr foarte exactă.

Translated by / Tradus de Vlad Stângu

In translating biblical references and quotes I followed *Biblia sau Sfânta Scriptură. Versiune diortosită după Septuaginta de Bartolomeu Valeriu Anania*, Bucharest, EIBMBOR, 2001.

This is an unofficial translation which has not been checked by the author of the article. It is offered in order to allow non-English readers access to the material. In case of difficulty please refer to the original article:

http://www.biblicalstudies.org.uk/pdf/daniel-2_gurney.pdf
